

Una Tetere - Teterovska (1987) "Mākslas skola bija viena no manām "jaunības maksimālisma" sastāvdalām. Šobrīd atceroties, saprotu, ka nekad to īsti neuzvēru kā "skolu" - tur bija līdzīgi domājošie, idejām bagātie un radošie skolotaji, kuri raišķi iedvesmu darbiem un sajūtām, ka "es varu un man sanāk!". Ľoti patika ziemassvētku tematiskie pasākumi, vasaras plenēri un dalības dažādos konkursos. Mākslai nav robežu un šī apziņa Jauj iet līdzi laikam, mainīties, uzdrīkstēties, atšķirties. Uzskatu, ka ar mākslu var veidot stilu. Lai gan Alūksnes mākslas skola nav bijusi manu profesionālo mērķu izvēles sastādīja, tomēr tā ir pamatos manai izpratnei par krāsām, formām, kompozīcijām, prezentācijām, perspektīvām, telpiskumu u.c. ikdienā nepieciešamām lietām. Ja saprotu, ka pati varu - tad arī DARU! = Krāsas un otas turu rokas stiepēna attālumā.."

Īss rezumē

2019 Rīgas Stradiņa Universitātē, BA studiju programma, komunikācijas fakultāte, komunikācijas studiju katedra, sabiedriskās attiecības. 2002. gadā absolvēta Alūksnes Mākslas skola. Darba pieredze: Finanšu ministrija, AS "Swedbank", tagad Alūksnes novada pašvaldība un Alūksnes Bērnu un jauniešu centrs

1. un 4. - "Es pati bieži vien gatavoju gan ielūgumus uz svētkiem, gan apsveikumu kartīnas. Ari šādi sanāk būt mazliet radošai ar personisko piesitienu. Tematiskās ballites patīk gan rīkot, gan piedalīties! Atminos mākslas skolas ziemassvētku pasākumu angārā, kurā mūsu grupa bija "geišas" - tas bija supper!" 2. Soul & Spirit logo 3. un 6. "Sveces - mana personīgā meditācija." Unas veidotās sveces "Soul & Spirit" 8. "Bildites no mūs gimenēs radošo darbu kolekcijas, kuru glabājam piemiņām un personīgo telpu rotāšanai" 9. "Luksoora Ēģiptē 2015.gada Janvārī. Apģūtā vēsture liek vairāk sajūsmīnāties par vēstures mantojumu, kā citiem, kas to nav mācījušies."

Patīk doties ceļojumos un redzēt mākslu (arhitektūru, skulptūras un mākslas darbus), par kuru daudz tika dzirdēts kultūras vēsturē.

Tāpat kā mani vecāki un vecvecāki glabāja manus zīmējumus un gara darbus, tad šobrīd veidoju savu bērnu zīmējumu krājumus - tas Jauj domāt, ka darbs ir izdevies un rodas gandarījums par šādu vērtējumu.

Lai gan veidošana nebija mans mīlākais priekšmets, tomēr sveču liešanu(hobijs, kas pārtapis biznesā kopš 2012.g.) varu pielīdzināt tēlniecībai - jo katrs eksemplārs ir unikāls, izlolots un nostrādāts. Tā ir mana personīgā meditācija.